EUROPAPARLAMENTET 2009 - 2014

Plenarhandling

10.3.2014

B7-0229/2014 }
B7-0230/2014 }
B7-0231/2014 }
B7-0232/2014 } RC1

GEMENSAMT FÖRSLAG TILL RESOLUTION

i enlighet med artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen

som ersätter resolutionsförslagen från följande grupper:
S&D (B7-0229/2014)
ALDE (B7-0230/2014)
ECR (B7-0231/2014)
PPE (B7-0232/2014)

om EU:s strategi för Arktis
(2013/2595(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Michael Gahler, Ivo Belet, Dubravka Šuica, Elena Băsescu, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Petri Sarvamaa, Sari Essayah
för PPE-gruppen
Véronique De Keyser, Libor Rouček, Liisa Jaakonsaari, Jens Nilsson, Ivari Padar
för S&D-gruppen
Anneli Jäätteenmäki, Pat the Cope Gallagher, Graham Watson, Olle Schmidt
för ALDE-gruppen
Charles Tannock, Konrad Szymański
för ECR-gruppen

Europaparlamentets resolution om EU:s strategi för Arktis
(2013/2595(RSP))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av sina tidigare betänkanden och resolutioner om Arktis, varav den senaste antogs i januari 2011.

– med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 26 juni 2012 från kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik *Europeiska unionens politik för den arktiska regionen: framsteg sedan 2008 och vägen framåt* (JOIN(2012)0019), och av kommissionens meddelande av den 20 november 2008 *Europeiska unionen och Arktis* (COM(2008)0763),

– med beaktande av den förberedande åtgärden om en strategisk miljöbedömning av utvecklingen av Arktis,

– med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om EU:s strategi för Arktis från 2013,

– med beaktande av FN:s havsrättskonvention,

– med beaktande av Arktiska rådets program för perioden 2013–2015 under Kanadas ordförandeskap,

– med beaktande av Arktiska rådets Kirunadeklaration av den 15 maj 2013,

– med beaktande av partnerskapet EU–Grönland för perioden 2007–2013 och av partnerskapsavtalet om fiske mellan EU och Grönland,

– med beaktande av sin lagstiftningsresolution av den 5 februari 2014 om utkastet till rådets beslut om förbindelserna mellan EU, å ena sidan, och Grönland och Konungariket Danmark, å andra sidan[1],

– med beaktande av EU:s forsknings- och innovationsprogram Horisont 2020 för perioden 2014–2020,

– med beaktande av deklarationen på tjugoårsdagen av Euro-arktiska Barentssamarbetet, vilken utfärdades i Kirkenes den 3–4 juni 2013,

– med beaktande av de nationella strategierna och policydokumenten om frågor som rör Arktisregionen från Sverige, Danmark och Grönland, Norge, Ryssland, Förenta staterna, Kanada och Storbritannien,

– med beaktande av de uttalanden som antogs vid det parlamentariska forumet för den nordliga dimensionen i september 2009 i Bryssel och i februari 2011 i Tromsø,

[1] Antagna texter, P7_TA(2014)0075.

– med beaktande av det gemensamma uttalandet från det tredje ministermötet inom ramen för den förnyade nordliga dimensionen, som hölls den 18 februari 2013 i Bryssel,

– med beaktande av Barentsrådets prioriteringar för perioden 2013–2015 under Finlands ordförandeskap,

– med beaktande av de båda uttalandena, dels från den nionde arktiska parlamentariska konferensen, som hölls i Bryssel den 13–15 september 2010, dels från den tionde arktiska parlamentariska konferensen, som hölls i Akureyri den 5–7 september 2012, och av uttalandet från den ständiga kommittén för parlamentariker i den arktiska regionen av den 19 september 2013 i Murmansk, om EU:s observatörsstatus i Arktiska rådet,

– med beaktande av Nordiska rådets rekommendationer från 2012,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/30/EG av den 12 juni 2013 om säkerhet för olje- och gasverksamhet till havs[1],

– med beaktande av sin resolution av den 20 april 2012 *Vår livförsäkring, vårt naturkapital – en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020*[2],

– med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2014 *En ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030*[3],

– med beaktande av EES gemensamma parlamentarikerkommittés rapport av den 28 oktober 2013 om en strategi för Arktis,

– med beaktande av Europeiska unionens domstols dom av den 3 oktober 2013 i mål C-585/11P, och av den 25 april 2013 i mål T-526/10 angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EU) nr 737/2010 av den 10 augusti 2010 om genomförandebestämmelser för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter[4],

– med beaktande av Världshandelsorganisationens (WTO) panelrapport av den 25 november 2013 *European Communities – measures prohibiting the importation and marketing of seal products*, kapitel 1.3.5 (där det förhandsavgörande som utfärdades den 29 januari 2013 fastställs) samt av EU:s anmälan om överklagande till WTO:s permanenta överprövningsorgan den 29 januari 2014,

– med beaktande av Nordregios rapport 2009:2 *Strong, Specific and Promising – Towards a Vision for the Northern Sparsely Populated Areas in 2020*,

– med beaktande av artikel 110.2 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. EU har ett intresse i Arktis i kraft av sina rättigheter och skyldigheter enligt internationell rätt, sitt engagemang för miljö- och klimatpolitik och annan politik och sin finansiering och

[1] EUT L 178, 28.6.2013, s. 66.
[2] EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 99.
[3] Antagna texter, P7_TA(2014)0094.
[4] EUT L 216, 17.8.2010, s. 1.

forskningsverksamhet samt sina ekonomiska intressen.

B. Kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik offentliggjorde i juni 2012 sitt gemensamma meddelande *Europeiska unionens politik för den arktiska regionen: framsteg sedan 2008 och vägen framåt*.

C. Rådet har ännu inte offentliggjort sina slutsatser om det gemensamma meddelandet från kommissionen och Europeiska utrikestjänsten från sommaren 2012.

D. Parlamentet har genom sin delegation för förbindelserna med Schweiz, Island och Norge deltagit i arbetet i den ständiga kommittén för parlamentariker i den arktiska regionen (SCPAR) och i parlamentariska arktiska konferensen.

E. Danmark, Finland och Sverige är arktiska länder. EU:s enda ursprungsbefolkning, samerna, lever i de arktiska regionerna i Finland och Sverige samt i Norge och Ryssland.

F. Frankrike, Tyskland, Storbritannien, Nederländerna, Polen, Spanien och Italien är observatörer i Arktiska rådet och visar ett starkt engagemang i Arktis och ett stort intresse för framtida dialoger och samarbeten med Arktiska rådet.

G. Island och Norge är engagerade och tillförlitliga partner som är associerade med EU genom EES och Schengenavtalet.

H. Arktis är en bebodd region med suveräna stater. I den europeiska delen av Arktis finns det moderna industrisamhällen, landsbygd och samhällen med ursprungsbefolkning. Att dessa regioner aktivt får medverka i att utforma EU:s politik för Arktis är väsentligt för att det ska gå att utverka legitimitet, ömsesidig förståelse och lokalt stöd för EU:s engagemang i Arktis.

I. EU har länge varit engagerat i Arktis genom sitt deltagande i politiken för den nordliga dimensionen med Ryssland, Norge och Island, i Barentssamarbetet och särskilt i Barentsrådet och Barents regionala råd, i de strategiska partnerskapen med Kanada, Förenta staterna och Ryssland samt genom sitt deltagande som aktiv ad hoc-observatör i Arktiska rådet.

J. Arktiska rådet beslutade i Kiruna den 15 maj 2013 att ställa sig gynnsamt till EU:s ansökan om att få bli permanent observatör. Bland villkoren för detta märks att frågan om förbud mot sälprodukter måste lösas mellan EU och Kanada. Nu håller EU och Kanada på att lösa den frågan. EU arbetar redan i dag som permanent observatör i Arktiska rådet de senaste åren.

K. EU och dess medlemsstater ger ett stort bidrag till forskningen i Arktis. EU stöder större forskningsprojekt i området genom sina program, bland annat det nya ramprogrammet Horisont 2020, och genom de europeiska struktur- och investeringsfonderna och detta blir till nytta inte minst för invånarna och näringslivet i länderna i Arktis.

L. Endast 20 % av de globala fossila bränslereserverna kan utnyttjas före 2050 om ökningen av genomsnittstemperaturen inte ska överstiga 2°C.

M. Enligt uppskattning finns omkring en femtedel av världens oupptäckta kolväteresurser i Arktisregionen, men det krävs ytterligare forskning om detta.

N. Det växande intresse för Arktisregionen som aktörer från länder utanför Arktis visar, till exempel Kina, Japan, Indien och andra länder, deras anslag av medel till polarforskning och godkännandet av Sydkorea, Kina, Japan, Indien och Singapore som observatörer i Arktiska rådet visar på ett allt större globalt geopolitiskt intresse för Arktis.

O. Garantier för hållbar utveckling i Arktis förutsätter att ekonomiska investeringar och ekonomisk utveckling åtföljs av forskning och utveckling, konsekvensbedömningar och skydd av ekosystemen.

P. Det är fortfarande en högprioriterad fråga hur man med hjälp av hållbar utveckling ska kunna förena eventuella ekonomiska möjligheter och intressen med sociokulturella, ekologiska och miljörelaterade utmaningar och detta kommer också till synes i de arktiska staternas nationella strategier för Arktis.

1. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma meddelandet av den 26 juni 2012 från kommissionen och vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, som en viktig byggsten i den fortsatta utvecklingen av EU:s strategi för Arktis.

2. Europaparlamentet upprepar sin begäran om en enad EU-strategi för Arktis, samt en konsekvent strategi och en konkret handlingsplan för EU:s engagemang i Arktis, där fokus läggs på socioekonomiska frågor och miljöfrågor. Parlamentet anser att detta strategiska val är helt avgörande i det att det säkerställer legitimitet och lokalt stöd för EU:s engagemang i Arktis.

3. Europaparlamentet betonar att det ökande utnyttjandet av Arktisregionens naturresurser måste ske på ett sätt som respekterar och gynnar lokalbefolkningen, såväl ursprungsbefolkningar som icke-ursprungsbefolkningar, och med fullt miljöansvar för den känsliga miljön i Arktis.

4. Europaparlamentet betonar de ekonomiska möjligheterna och de olika typer av näringar som finns i den arktiska och subarktiska regionen, såsom turism, sjöfart, förnybar energi, miljöteknik och ren teknik, gas och olja, havsbaserade näringar, skogsbruk och träförädlingsindustri, gruvdrift, transporttjänster och kommunikationer, informationsteknik och e-lösningar, fiske och vattenbruk samt jordbruk och traditionella näringar som renskötsel. Parlamentet konstaterar att dessa näringar har inverkan på och är viktiga för både denna region och Europa som helhet och framhåller engagemanget från europeiska aktörer inom näringslivet samt forskning och utveckling.

5. Europaparlamentet noterar Arktiska rådets Kirunadeklaration från maj 2013 med dess beslut om att EU och andra enheter bestående av stater ska få bli permanenta observatörer. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen att gå vidare med att tillsammans med Kanada lösa den fortfarande aktuella frågan om förbud mot sälprodukter och vederbörligen informera parlamentet om hur arbetet förlöper. Parlamentet beklagar hur unionslagstiftningens förbud mot sälprodukter har påverkat vissa delar av befolkningen och framför allt ursprungsbefolkningarnas kultur och näringsfång.

6. Europaparlamentet påminner om den roll som EU och dess medlemsstater spelar som aktiva medlemmar i andra ramverk av betydelse för Arktis, såsom Internationella

sjöfartsorganisationen (IMO) och konventionen om biologisk mångfald. Parlamentet påpekar att EU:s institutioner måste lägga om sin verksamhet så att tyngdpunkten kommer att vila på de områden som berör EU:s och dess medlemsstaters politiska, miljörelaterade eller ekonomiska intressen. Parlamentet framhåller framför allt att man måste hålla EU:s och de europeiska Arktisstaternas och Arktisregionernas intressen i minnet när man använder, ändrar eller utvecklar EU-program eller EU-politik som påverkar eller kan påverka Arktis, så att programmen och politiken blir till nytta för Arktis i dess helhet.

7. Europaparlamentet betraktar Barentsrådet (BEAC) som ett viktigt centrum för samarbete mellan Danmark, Finland, Norge, Ryssland, Sverige och Europeiska kommissionen. Parlamentet noterar BEAC:s arbete på området för hälsa och samhällsfrågor, utbildning och forskning, energi, kultur och turism. Parlamentet noterar även den rådgivande roll som arbetsgruppen för ursprungsbefolkningar (WGIP) har inom BEAC.

8. Europaparlamentet förespråkar med eftertryck forskningsfrihet i Arktis, och uppmuntrar till ett brett samarbete mellan de stater som är verksamma inom tvärvetenskaplig forskning om Arktis och inom upprättandet av ny forskningsinfrastruktur.

9. Europaparlamentet erinrar om vilket bidrag EU ger till forskning och utveckling och om engagemanget från europeiska ekonomiska aktörer i Arktisregionen.

10. Europaparlamentet betonar att pålitliga och högpresterande informationsnät och digitala tjänster är mycket viktiga för att främja den ekonomiska verksamheten och välståndet för de människor som lever i Arktis.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur Galileoprojektet eller projekt såsom GMES (global övervakning för miljö och säkerhet) som kan påverka Arktis skulle kunna utvecklas för att möjliggöra säkrare och snabbare sjöfart i de arktiska vattnen, och på det sättet investera i att framför allt göra Nordostpassagen säkrare och mer farbar, och bidra till att man bättre ska kunna förutse hur isarna rör sig, kartlägga den arktiska havsbottnen och förstå de processer som är relevanta för områdets geodynamik.

12. Europaparlamentet understryker behovet av mer tillförlitliga övervaknings- och observationssystem som kan bevaka de föränderliga förhållandena i Arktis.

13. Europaparlamentet betonar att kompetenscentrum är en förutsättning för säkerhet, katastrofberedskap och räddningsanläggningar. Parlamentet rekommenderar att EU aktivt bidrar till utvecklingen av sådana kompetenscentrum.

14. Europaparlamentet välkomnar kartläggningen av miljömässigt och biologiskt betydelsefulla områden i Arktisregionen enligt konventionen om biologisk mångfald som en viktig process för att säkerställa ett effektivt bevarande av arktisk biologisk mångfald, och betonar betydelsen av en strategi för en ekosystembaserad förvaltning i Arktis kust-, havs- och landmiljöer, vilket framhållits av Arktiska rådets expertgrupp för ekosystembaserad förvaltning.

15. Europaparlamentet upprepar att de allvarliga miljöproblemen med anknytning till de arktiska vattnen kräver särskild uppmärksamhet för att garantera att Arktis miljö skyddas mot all eventuell olje- och gasverksamhet till havs, med hänsyn tagen till risken för omfattande

olyckor och behovet av en effektiv insats, såsom fastställs i direktiv 2013/30/EU.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna att uppmuntra och aktivt främja högsta standarder för miljösäkerhet i de arktiska vattnen.

17. Europaparlamentet välkomnar att Arktiska rådets medlemsstater genomfört sjöräddningsavtalet (Search and Rescue Agreement) och avtalet om upprensning efter oljeutsläpp (Oil Spill Response Agreement). Parlamentet beklagar dock att det inte ingår några särskilda bindande gemensamma normer i avtalet.

18. Europaparlamentet betonar att det behövs ett bindande instrument om förebyggande av föroreningar.

19. Europaparlamentet understryker behovet av ett aktivt engagemang från EU:s sida i alla relevanta arbetsgrupper i Arktiska rådet.

20. Europaparlamentet noterar den isländska regeringens initiativ att avsluta sina förhandlingar om EU-medlemskap. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att upprätthålla goda förbindelser och utveckla ett närmare samarbete med Island på områden av gemensamt intresse såsom utveckling av sjöfarten, fisket, geotermisk energi och miljön, och att till fullo utnyttja alla befintliga instrument och främja samarbete om Arktis mellan EU-baserade och isländska parter och säkerställa att europeiska intressen inte kommer till korta i denna strategiskt viktiga region.

21. Europaparlamentet välkomnar att det förbereds ett arktiskt ekonomiskt råd som ska vara knutet till Arktiska rådet och ha en rådgivande funktion och framhåller att en stor andel europeiska företag och institut ger bidrag till och investerar i Arktis, vilket visar på ett effektivt deltagande av företagsaktörer inte enbart från de tre arktiska EU-medlemsstaterna utan även andra (observatörs-) stater, med tanke på att många företag har en global omfattning.

22. Europaparlamentet understryker behovet av att investera på ett miljömässigt och socialt ansvarsfullt sätt.

23. Europaparlamentet välkomnar arbetet med gräsrotsinitiativ som kan säkerställa ett balanserat och långsiktigt engagemang från företag inom och utanför EU, och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag om hur europeiska företag kan engagera sig i en hållbar och långsiktigt balanserad socioekonomisk utveckling av Arktis.

24. Europaparlamentet framhåller att EU måste beakta att den råvaruinriktade verksamheten måste bli till nytta på det lokala planet och accepteras där. Parlamentet inser att de relevanta kunskaperna om mineralutvinning och bearbetning i dag inte motsvarar de behov som förutses uppkomma i framtiden, i takt med att regionen utvecklas vidare. Parlamentet menar att aktörerna i Arktis kan utbyte information och kunskaper tvärs över fackområdesgränserna genom att delta i gemensamma projekt på europeisk nivå såsom innovationspartnerskapet om råvaror.

25. Med tanke på den enorma mängd vetenskaplig, ekonomisk och civil verksamhet som bedrivs

i synnerhet i den europeiska delen av Arktis och Barentsregionen och utanför dessa områden uppmanar Europaparlamentet kommissionen att utarbeta metoder så att befintliga EU-resurser utnyttjas bättre och en lämplig balans skapas mellan skydd och utveckling av Arktisregionen när man kanaliserar EU-medel till Arktis.

26. Europaparlamentet betonar den avgörande betydelsen av EU:s regionalpolitik och sammanhållningspolitik för det interregionala och gränsöverskridande samarbetet.

27. Europaparlamentet vill se att det utvecklas effektivare synergier mellan befintliga program (t.ex. Interreg IV-programmet, Norra periferiprogrammet, programmet Kolarctic, Östersjöprogrammet och strategin för blå tillväxt) och efterlyser bidrag till finansiering av partnerskap inom den nordliga dimensionen, såsom miljöpartnerskapet för den nordliga dimensionen (NDEP) och partnerskapet för transport och logistik inom den nordliga dimensionen (NDPTL) eller andra Europeiska grannskapsinstrument, för att anslagen ska kunna kanaliseras effektivt, liksom också att det måste fastställas klara investeringsprioriteringar för engagemanget i Arktis. Parlamentet uppmanar med kraft kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att samarbeta så att resurser kan kanaliseras på ett effektivt sätt och därigenom maximera ett effektivt samspel mellan EU:s interna och externa program och projekt som avser de arktiska och subarktiska regionerna.

28. Europaparlamentet framhåller att en EU-strategi för Arktis förutsätter lämpligt budgetstöd för att kunna fungera.

29. Europaparlamentet anser att den nordliga dimensionen, som bygger på regionalt samarbete och pragmatiska partnerskap, utgör en framgångsrik modell för stabilitet samt delat ansvar och engagemang, där EU, Island, Norge och Ryssland deltar.

30. Europaparlamentet understryker i anslutning till detta vikten av prioriteringar för Arktis, såsom välfungerande infrastruktur och logistik, utveckling av Arktisregionen, uppmuntran till investeringar i sakkunskap om kalla klimat, med tillhörande miljövänlig teknik, samt stöd till företagande på det regionala planet och i landsbygden, framför allt till små och medelstora företag. Parlamentet uppmanar EU att göra mera för att integrera sådana prioriteringar för Arktis i sin Europa 2020-strategi för tillväxt och i program såsom Horisont 2020 och Innovationsunionen, liksom också i andra av unionens forskningsprogram.

31. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd för och uppmanar med kraft kommissionen att fortsätta arbetet med att inrätta ett europeiskt centrum för information om Arktis som ett nätverksinitiativ med ett permanent kontor i Rovaniemi, med hänvisning till den förberedande åtgärden om en strategisk miljöbedömning av utvecklingen av Arktis, som understöddes av kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik i deras gemensamma uttalande från 2012 och som genomförts av Arktiska centret vid Lapplands universitet tillsammans med ett nätverk av europeiska spetsforskningscentrum för Arktis. Målet är att säkerställa effektiv tillgång till information om Arktis, dialoger på alla nivåer och kommunikation i syfte att utnyttja information och kunskap för att säkerställa hållbarhet i Arktis.

32. Europaparlamentet ser med tanke på detta fram emot resultaten av det 18 månader långa projektet med den förberedande åtgärden om en strategisk miljöbedömning av utvecklingen

av Arktis, avsedda att offentliggöras nu i vår. Parlamentet uppmanar EU att därefter snabbt gå vidare med att inrätta EU:s centrum för information om Arktis.

33. Europaparlamentet framhåller behovet av en särskild samverkan om Arktis med målet att tillhandahålla en öppen, parti- och sakfrågeövergripande plattform i Bryssel, för att främja förståelse inom ett brett spektrum av relevanta aktörer i såväl Arktis som EU och skapa kopplingar mellan det politiska beslutsfattandet, vetenskapssamhället och näringslivet.

34. Europaparlamentet rekommenderar ett förstärkt regelbundet utbyte av synpunkter och samråd kring frågor som berör Arktis tillsammans med regionala, lokala och till ursprungsbefolkningen hörande aktörer i de europeiska delarna av Arktis för att underlätta den ömsesidiga förståelsen, i synnerhet vid utformningen av politiken för EU och Arktis. Parlamentet betonar hur viktigt det är att man vid sådana samråd tar till vara de erfarenheter och den sakkunskap som finns i regionen och hos befolkningen för att garantera den grundläggande legitimiteten i EU:s fortsatta engagemang som aktör i Arktis.

35. Europaparlamentet föreslår en stärkt samordning inom EU:s institutioner mellan kommissionen och Europeiska utrikestjänsten, framför allt med tanke på att frågor som berör Arktis har en sektorsövergripande karaktär.

36. Europaparlamentet erkänner att havet kring Nordpolen till största delen är internationellt vatten.

37. Europaparlamentet uppmärksammar det faktum att energitrygghet är nära förbundet med klimatförändringar. Parlamentet anser att energitryggheten måste förbättras genom en minskning av EU:s beroende av fossila bränslen. Parlamentet framhåller att omvandlingen av Arktis är en av de största effekter som klimatförändringarna kommer att ha på EU:s säkerhet. Denna riskökande faktor måste hanteras med en stärkt EU-strategi för Arktis och genom bättre politik för EU-producerad förnybar energi och energieffektivitet som i betydande grad minskar unionens beroende av externa källor och därigenom förbättrar dess säkerhetssituation.

38. Europaparlamentet stödjer initiativet från de fem arktiska kuststaterna om att enas om interimistiska försiktighetsåtgärder för att förhindra framtida fiske på det öppna havet i Arktis innan lämpliga regleringsmekanismer har inrättats och stöder utvecklingen av ett nätverk av arktiska bevarandeområden och, framför allt, skydd av de internationella vattnen kring Nordpolen, utanför kuststaternas ekonomiska zoner.

39. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EES-staterna att ställa sig bakom det internationella åtagandet enligt konventionen om biologisk mångfald om att skydda 10 procent av varje kust- och havsregion.

40. Europaparlamentet uppmanar EU att göra allt som står i dess makt för att näringsverksamhet på ett hållbart sätt ska kunna förenas med bärkraftiga lösningar för skydd och utveckling av samhälle, ekosystem och miljö i Arktis.

41. Europaparlamentet betonar att det är av yttersta vikt att utvecklade och hållbara samhällen med hög livskvalitet får finnas kvar i Arktis och att EU kan fylla en viktig funktion i det här avseendet. Parlamentet uppmanar med tanke på detta EU till intensivare arbete för

ekosystembaserad förvaltning, multilateralt samarbete, kunskapsbaserat beslutsfattande och nära samarbete med lokala invånare och ursprungsbefolkningar.

42. Europaparlamentet konstaterar att invånarna och de styrande i Arktis önskar att med suveräna rättigheter och tillhörande ansvar fortsättningsvis ha en hållbar ekonomisk utveckling och samtidigt skydda ursprungsbefolkningarnas traditionella försörjningskällor och de arktiska ekosystemens mycket känsliga karaktär.

43. Europaparlamentet erkänner den grundläggande vikten av riktlinjer för regionalstöd, med hjälp av vilka av de nordligaste regionerna med särdrag och särskilda utmaningar kan fortsätta att använda lämpliga mekanismer för att sporra till innovation och hållbar tillväxt.

44. Europaparlamentet bekräftar sina uttalanden om ursprungsbefolkningars rättigheter i allmänhet och samernas – som är EU:s enda ursprungsbefolkning – rättigheter i synnerhet.

45. Europaparlamentet ger sitt stöd till de möten som kommissionen har hållit med de sex internationella organisationer som representerar ursprungsfolk i Arktis, vilka deltar som permanenta medlemmar i Arktiska rådet. Parlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att sörja för att deras åsikter beaktas i EU:s diskussioner, att ekonomiskt bistå dessa organisationer så att de kan delta vid möten i de FN-organ och andra internationella fora där de redan är representerade, och att politiskt stödja deras strävanden att närvara i andra internationella fora som behandlar frågor av relevans för ursprungsfolk.

46. Europaparlamentet erkänner att det är av grundläggande betydelse med en EU-politik som förstärker institutioner för högre utbildning och forskning i området för att utveckla den innovativa miljön och mekanismerna för tekniköverföring. Parlamentet understryker att man måste stödja utvecklingen av samarbetsnätverk mellan institutioner för högre utbildning inom och utanför regionen samt erbjuda möjligheter till finansiering av forskning, framför allt inom områden där regionen bevisligen gjort bra ifrån sig, för att på det sättet åstadkomma en hållbar ekonomisk utveckling i Arktis.

47. Europaparlamentet understryker vikten av att de nya internationella handelslederna över havet i Arktis är trygga och säkra, särskilt med tanke på EU och dess medlemsstaters ekonomier. Dessa länder kontrollerar 40 procent av den internationella handelssjöfarten.

48. Europaparlamentet välkomnar arbetet inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) om en obligatorisk kod för polarsjöfart. Parlamentet uppmuntrar samarbete inom både forskning och investeringar i syfte att utveckla en stabil och säker infrastruktur för fartygsrutterna i Arktis, och betonar att EU och dess medlemsstater aktivt bör stödja principerna om fri sjöfart och oskadlig genomfart.

49. Europaparlamentet betonar att Europeiska sjösäkerhetsbyrån (Emsa) måste ha de medel som krävs för att kunna övervaka och förhindra utsläpp från såväl sjöfart som från olje- och gasanläggningar i det arktiska området.

50. Europaparlamentet uppmanar staterna i regionen att se till att alla nuvarande – och eventuella framtida – transportvägar är öppna för internationell sjöfart samt att avstå från att införa några godtyckliga ensidiga hinder– oavsett om de är ekonomiska eller administrativa – som kan hindra sjöfarten i Arktis, med undantag för internationellt överenskomna åtgärder som

syftar till att öka säkerheten eller miljöskyddet.

51. Europaparlamentet konstaterar att det behövs infrastruktur för att sammanlänka Arktis med resten av Europa.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fokusera på transportkorridorer i form av vägar, järnvägar och sjöfart för att bevara och främja gränsöverskridande förbindelser i den europeiska delen av Arktis och transportera varor från Arktis till EU:s marknader. Parlamentet anser att förbindelsen med och inom den europeiska delen av Arktis måste förbättras i samband med att EU vidareutvecklar sin transportinfrastruktur (Fonden för ett sammanlänkat Europa, TEN-T).

53. Europaparlamentet erinrar om att folken i Arktis själva har rätt att bestämma sina näringsfång och erkänner deras önskan om en hållbar utveckling av regionen. Parlamentet ber kommissionen rapportera om vilka EU-program som skulle kunna användas för att stödja en sådan långsiktig och balanserad hållbar utveckling samt att förbereda åtgärder i syfte att på ett mer konkret sätt bidra till förverkligandet av denna önskan.

54. Europaparlamentet noterar den senaste tidens prospekteringsverksamhet inom de europeiska delarna av Arktis och i Barents hav och framhåller det bilaterala samarbetet mellan Norge och Ryssland, där man strävar efter att tillämpa de högsta tekniska standarderna på området för miljöskydd i samband med prospekteringen efter olja och gas i Barents hav. Parlamentet betonar framför allt betydelsen av den fortsatta utvecklingen av ny teknik som tagits fram just för den arktiska miljön, till exempel installationsteknik under havsbotten.

55. Europaparlamentet erinrar om att EU är en storkonsument av naturgas från Arktis och framhåller vikten av naturgas som kommer från miljö- och leveranssäkra källor och som producerats med iakttagande av striktaste möjliga normer, eftersom den hjälper oss att klara övergången till en framtida ekonomi med låga koldioxidutsläpp. Parlamentet stöder tanken på att man måste gå stegvis och försiktigt fram vid utvecklingen av energiresurser i Arktis och noterar att omständigheterna i de olika regionerna i Arktis är högst olika.

56. Europaparlamentet betonar EU:s starka förbindelser med Grönland och Grönlands geostrategiska betydelse. Parlamentet noterar den grönländska regeringens prioriteringar som på nytt betonar ekonomisk utveckling och utnyttjande av råvaror. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att undersöka hur EU och EU-baserade aktörer från vetenskaps- och tekniksamhället samt näringslivet kan bidra till och stödja Grönlands hållbara utveckling så att både miljöfrågor och behovet av ekonomisk utveckling beaktas. I anknytning till detta uttrycker parlamentet sin oro över vilken högst begränsad framgång den avsiktsförklaring haft som kommissionens vice ordförande undertecknade med Grönland.

57. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament samt de arktiska staternas regeringar och parlament.